ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ

Ἐστρατεύθη δύο φορὲς ὡς ἄνδρας καὶ ὡς γυναῖκα ἀλλὰ τελικὰ ἀπελύθη

ΤΩΡΑ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΔΙΚΗ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. Ὁ Μάϊκ Κλάρκ, ὑπαξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, ὑπηρέτησεν ἐπὶ 11 ἔτη εἰς τὸ Σῶμα μὲ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν. Ἔχει ἕνα σωρὸ συστατικὰς ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι τὸ διαβεβαιοῦν, ἦτο δὲ ἀγαπητὸς εἰς τοὺς συναδέλφους του.

Ἡ Τζοάννα Κλάρκ, λοχίας εἰς τὰς Βοηθητικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, ὑπηρέτησε περὶ τὰ δύο ἔτη εἰς τὸ Σῶμα. Καὶ αὐτή, ἐπίσης, ἔχει ἕνα σωρὸν καλῶν συστατικῶν ἐπιστολῶν. Καὶ αὐτή, ἦτο πολὺ ἀγαπητὴ εἰς τὰς συναδέλφους της.

Ὁ Μάϊκ Κλάρκ καὶ ἡ Τζοάννα Κλάρκ εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, πιθανῶς δέ, τὸ μόνον πρόσωπον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπηρετήσει εἰς ἕνα κλάδον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὡς ἀνὴρ καὶ εἰς ἕνα ἄλλον ὡς γυνή.

Ὁ Μάϊκ Κλάρκ ὑπηρέτησεν εἰς τὸ Ναυτικὸν ἀπὸ τὸ 1957 ἕως τὸ 1969, ὅτε ἀπελύθη τιμητικῶς. Τῷ 1975, ὑπεβλήθη εἰς ἐγχείρησιν ἀλλαγῆς φύλου καὶ κατέστη— νομικῶς καὶ βιολογικῶς — γυνή, ὑπὸ τὸ ὄνομα Τζοάννα Κλάρκ. Ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν ἐγχείρησιν, ἡ δ. Κλάρκ ἐνετάχθη εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, ὅπου ὑπηρέτησεν ὡς λοχίας ἐπὶ 19 μῆνας.

ΗΓΑΠΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ἐνετάχθη εἰς τὸν Στρατὸν διότι κατὰ τὴν προηγουμένην ὑπηρεσίαν της εἰς τὸ Ναυτικὸν εἶχεν ἀγαπήσει τὸν στρατιωτικὸν βίον, ἤλπιζε δὲ νὰ συμπληρώσει τὰ ἀπαιτούμενα ἔτη ὑπηρεσίας διὰ νὰ ἀποκτήση στρατιωτικὴν σύνταξιν.

Ὅταν ἡ μίςς Κλάρκ ἐνετάχθη εἰς τὸν Στρατόν, δὲν ἀπέκρυψε τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχεν ἀλλάξει φῦλον, ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ 49ου Στρατιωτικοῦ Τάγματος, ἀντισυνταγματάρχης Ἄρτ Οὐῶλφορδ, τὴν διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἐγχείρησις, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποστῆ οὐδόλως θὰ ἐπηρέαζε τὴν σταδιοδρομίαν της.

—Δὲν μὲ ἐνδιέφερε διόλου τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχεν ἀλλάξει φῦλον», ἐδήλωσεν ὁ ἀντισυνταγματάρχης Οὐῶλφορδ. «Εἶχε τὰ προσόντα διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν προσελήφθη καὶ ἡ Ὑπηρεσία τὴν ἐχρειάζετο.

Ἐν τούτοις, ὡς φαίνεται, δὲν ἤξευρε καλῶς τὰ πράγματα. Διότι ὁ Στρατὸς δὲν εἶδε μὲ καλὸ μάτι τὸ γεγονός, ὅτι εἶχεν εἰς τὰς τάξεις του ἓν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀλλάξει φῦλον. Οὕτω, τὴν 10ην τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, 19 ὁλοκλήρους μῆνας μετὰ τὴν πρόσληψίν της, ἡ λοχίας Κλάρκ ἔλαβε μίαν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία τὴν ἐπληροφόρει, ὅτι ἀπελύετο. Ἡ ἐπίσημος πρᾶξις τῆς ἀπολύσεώς της γράφει:

«Συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 40—501 διάταξιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Κανονισμοῦ», ἓν ἄτομον μὲ γεννητικὰς ἀνωμαλίας, ὡς εἶναι ἡ ἀλλαγὴ φύλου, δὲν δικαιοῦται νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸν Στρατόν, λόγῳ τῶν συνήθως ψυχολογικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα προκαλεῖ ἡ κατάστασις αὐτή».

Πῶς, ὅμως, ἐπετράπη εἰς τὴν Τζοάννα Κλάρκ νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς 19 αὐτοὺς μῆνας; Τοῦτο ἐξετάζει ἡ Γενικὴ Ἐπιθεώρησις Στρατοῦ. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι, ἁπλῶς, δὲν ὑπῆρχε προηγούμενον εἰς τὴν ὑπόθεσίν της, οὕτω δέ, οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὴν πρόσληψίν της δὲν ἐγνώριζαν τὴν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν.

Ἀλλ' ἡ Τζοάννα Κλάρκ εἶναι ἐξωργισμένη. Τώρα, ἐργάζεται προσωρινῶς εἰς ἓν ἰδιωτικὸν γραφεῖον, λέγει, ὅμως, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τῆς εἶχεν ἐπιτραπῆ νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν στρατόν.

«ΚΑΤ' ΕΞΑΙΡΕΣΙΝ»

Δὲν εἶναι, ὅμως, ἡ μόνη ἡ ὁποία ἔχει αὐτὴν τὴν γνώμην. Ὁ λοχαγὸς Τζ. Σμὶθ π.χ. ἰατρὸς τοῦ Ναυτικοῦ εἰς Λόνγκ Μπῆτς ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐπανειλημμένως ἐζητήθη νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του διὰ τὴν σωματικὴν κατάστασιν τῆς Κλάρκ, λέγει:

—Δὲν εὑρίσκω τὸν λόγον διατί νὰ ἀπολυθῇ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας της ἐφ' ὅσον ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά της. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀπέκρυψε τὴν κατάστασίν της καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἱκανὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της, θὰ ἔπρεπε, τουλάχιστον νὰ τὴν κρατήσουν, κατ' ἐξαίρεσιν.

Τὴν ἰδίαν γνώμην ἔχει καὶ ὁ νῦν συνταγματάρχης Οὐῶλφορδ.

Ἡ μίςς Κλάρκ λέγει:

—Ὑπηρέτησα ἐντίμως καὶ διεκρίθην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου χωρὶς νὰ ἐμφανίσω καμμίαν σωματικὴν ἢ ψυχικὴν ἀναπηρίαν. Τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν πολυαρίθμων συστατικῶν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας ἔλαβα.

Ἡ Κλάρκ, ἡ ὁποία εἶναι ἡλικίας 39 ἐτῶν, λέγει ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγχείρησιν ἀλλαγῆς φύλου, διότι ἡ κατάστασίς της τῆς προεκάλει κατάθλιψιν καὶ σύγχυσιν.

—Δὲν ἠμποροῦσα νὰ καταλάβω τί μοῦ συνέβαινε», λέγει. «Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἤξευρα ἦτο, ὅτι ἤμην διαφορετικὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἀγόρια, διότι δὲν μοῦ ἤρεσαν τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμναν ἐκεῖνοι. Τὰ ἔκαμνα καὶ ἐγώ. βεβαίως, διότι ἡ κοινωνία σὲ κάμνει νὰ προσαρμόζεσαι. Τελικῶς ἀντελήφθην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀλλάξω φῦλον καὶ ἤλλαξα!...

Ἐξηφανίσθη πιλότος ἀπὸ ρωσικὸ πλοῖο στὸ Σουέζ

ΚΑΙΡΟΝ. Ἓν Σοβιετικὸν πολεμικὸν πλοῖον τελεῖ ὑπὸ κράτησιν εἰς τὸ Σουὲζ ἐν ἀναμονῇ τῆς διαλευκάνσεως τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Αἰγυπτίου πιλότου, ὁ ὁποῖος τὸ ἐβοήθει νὰ πλεύσῃ τὴν Διώρυγα.

Μία ἀτμόσφαιρα σκανδάλου, περιβάλλει τὸ ὅλον ἐπεισόδιον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῆς διώρυγος, ἡ ὁποία συνδέει τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν μὲ τὴν Ἐρυθράν.

Τὸ Σοβιετικὸν πλοῖον «Κὶμ Γιεβεδάλ» ἐνεφανίσθη εἰς τὸ στόμιον τῆς διώρυγος. Εἰς τὸ Πὸρτ Σαΐδ, συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται ἀκόμη καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐπεβιβάσθη εἰς τὸ πλοῖον εἷς πιλότος μὲ τοὺς βοηθούς του: ἦσαν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ τὰς παγίδας τῆς Διώρυγος, ἡ ὁποία ἔχει μῆκος 16,5 χιλιομέτρων.

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Μετὰ μερικάς, ὅμως ὥρας, συνέβη τὸ ἀνεξήγητον δρᾶμα. Ὁ πιλότος ὀνόματι Ἀβντὲλ Ἀββὰς Γκουμάα δὲν εὑρίσκετο πλέον εἰς τὴν θέσιν του. Οἱ Σοβιετικοὶ ναῦται ἔλεγον, ὅτι δὲν ἐγνώριζαν τίποτε περὶ τῆς τύχης του, ἐνῷ οἱ συνεργάται του, τὸν ἀνεζήτησαν παντοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐν συνεχείᾳ, φοβούμενοι μήπως τὸ πλοῖον καθηλωθῇ ἢ προσκρούσῃ εἰς τὰς ὄχθας ἔκρουσαν συναγερμὸν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου.

Ἡ ἔρευνα ἡ ὁποία ἔχει τηρηθῆ ἕως τώρα μυστική, δὲν ὑπῆρξεν εὔκολος. Τὸ «Κὶμ Γιεβερόλ» προσωρμίσθη εἰς ἓν σημεῖον τοῦ κόλπου τοῦ Σουὲζ καὶ ἀναμένει τὴν ἔκβασιν τῶν ἀνακρίσεων.

Ὁ πλοίαρχος ἐδήλωσεν:

«Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 134ον χιλιόμετρον. Ἠκούσαμεν ἕνα θόρυβον ὡς κάτι νὰ εἶχε πέσει εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐσταμάτησα τὰς μηχανὰς καὶ διέταξα νὰ ρίψουν τὰς λέμβους. Αἱ ἔρευναί μας ἀπέβησαν μάταιαι. Ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς γεφύρας ἀνεύρομεν ἴχνη αἵματος. Ἴσως, ὁ πιλότος νὰ ἐξωλίσθη καὶ νὰ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν».

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΕΚΔΟΧΗ

Ἐν τούτοις, ἡ ἐκδοχὴ αὐτὴ τοῦ πλοιάρχου δὲν ἐφάνη πειστικὴ εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς Ἀρχάς. Διότι, κατὰ τὸν διάπλουν τοῦ πορθμοῦ ὁ πιλότος εἶναι τὸ σημαντικώτερον πρόσωπον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἄκρως ἀπαραίτητος εἰς τὴν γέφυραν. Πῶς εἶναι λοιπόν, δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι εἷς παλαιὸς ναυτικὸς ὑπέστη ναυτίαν ἐνῷ τὸ πλοῖον του ἔπλεεν ἐπὶ ἠρεμωτάτων ὑδάτων;

Οὕτω, αἱ φῆμαι δίδουν καὶ παίρνουν. Γίνεται λόγος περὶ διενέξεως διὰ μίαν ὑπόθεσιν λαθρεμπορίου (οἱ Σοβιετικοὶ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἱκανοὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν) κολοσσιαίων ποσοτήτων βότκας, ἢ περὶ κατασκοπείας. Διατυπώνεται ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἦτο πράκτωρ τῆς Κὰ Γκὲ Μπὲ καὶ ἐτιμωρήθη δι' ἀπιστίαν.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Αἰγυπτίου πιλότου ἀνεσύρθη μετὰ ἀρκετὰς ὥρας πλησίον τῆς Τζινέϊφα, εἰς ἀπόστασιν 25 χιλιομέτρων, βορείως τοῦ Σουέζ, κατὰ δὲ τοὺς Ἰάπωνας τεχνικούς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνεῦρον, δὲν φέρει ἴχνη τραυμάτων.

Ὁμιλεῖ πρὸς τὴν "ΗΜΕΡΑ" Πατρῶν

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΝ

ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης Σεβ. κ. Ἱερόθεος

"Ψυχίατροι μᾶλλον θὰ ἔπρεπε ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Μαγδαληνήν, παρὰ Θεολόγοι"

«Η ΗΜΕΡΑ» εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ὕδρας, Αἰγίνης καὶ Σπετσῶν κ. Ἱερόθεον (τὸν ἐν Πάτραις εὐφημότατον ὡς ἀρχιμανδρίτην κ. Τσαντίλην) νὰ εὐαρεστηθῇ ν' ἀπαντήσῃ εἰς μερικὰ ἐρωτήματα διὰ τὰς ἐναντίον τοῦ ἁγίου Νεκταρίου κατηγορίας τῆς ἤδη ἀφωρισμένης μοναχῆς Μαγδαληνῆς. Ἐλάβομεν τὰς ἀπαντήσεις μὲ καθυστέρησιν, ἡ ὁποία δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν εἰς τὰ πλαίσια τῆς βιογραφίας τοῦ Ἁγίου. Τὸ ἐνδιαφέρον, ὅμως, τῶν δοθεισῶν ἀπαντήσεων, ὡς καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἐπιβάλλουν τὴν δημοσίευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνομεν.

Παραθέτομεν κατωτέρω τὸ πλῆρες κείμενον τῆς συνεντεύξεως, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης:

—Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σχολιάσω τὴν μοναχὴν Μαγδαληνήν. Ἤδη τὸ Πανελλήνιον ἀπέδωκεν εἰς αὐτὴν τοὺς τίτλους τῆς Λιβελλογράφου — ὑπάρχει καὶ ἕτερος λίβελλος αὐτῆς ἐναντίον συμπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραρχίας — καὶ Ἁγιομάχου. Πολλοὶ ἀνέγραψαν ὅτι μὲ τὴν περίπτωσίν της θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθοῦν μᾶλλον ἀββάδες Ἅγιοι καὶ Ἰατροὶ ψυχῶν ἢ οἱ Θεολόγοι. Ἡμεῖς παρ' ὅτι πολλὰ θὰ ἠδυνάμεθα περὶ αὐτῆς νὰ εἴπωμεν, περιοριζόμεθα πρὸς τὸ παρὸν νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς δυναμένους νὰ προσευχηθοῦν ἐκτενῶς ὑπὲρ αὐτῆς. Ἴσως οὕτως ἔλθῃ εἰς ἑαυτὴν ἡ ταλαίπωρος, ἴδῃ ὅτι «φέρεται κατὰ κρημνῶν εἰς τὴν θάλασσαν» καὶ ἀνανήψῃ ἀπὸ τοῦ διαβολικοῦ θελήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζωγρήθη.

Εἴμεθα ὅμως ἠναγκασμένοι, ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Νήσου εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διεξήγαγε τὰ ἀσκητικά του παλαίσματα καὶ ἡγίασε, νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τοὺς ἐναντίον αὐτοῦ λιβέλλους τῆς μνησθείσης μοναχῆς. Ἐὰν ὁ ἔλεγχος τοῦ Ἁγίου διεξήγετο ὑπ' αὐτῆς μὲ στοιχειώδη εὐπρέπειαν — τὸ ὕφος, ἡ φρασεολογία τοῦ «Βιβλίου της» δὲν ἔχουν ἁπλῶς τὸ ἀνοραῖον, τὸ χυδαῖον, ἀλλὰ τὸ διαβολικὸν καὶ ἑωσφορικὸν —θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προκληθῇ διάλογός της, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἀποκλείει. Ἀλλ' ἤδη ἡ Μαγδαληνὴ μαίνεται.

Μὴ ἀνευρίσκουσα νὰ εἴπῃ τι κατὰ τῆς ἀνεπιλήπτου καὶ ἀνεπιψόγου βιοτῆς τοῦ Ἁγίου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον εἰς τοὺς καιρούς μας ἡ θεία χάρις ὡς φαεινὸν ἀστέρα ὕψωσεν εἰς τὸ στερέωμα τῆς Ὀρθοδοξίας «φῶς τῶν ἐν σκότει, παράκλησιν καὶ παραμυθίαν καὶ ἰατρὸν τῶν νοσούντων καὶ δεινῶς πασχόντων» —εἴμεθα αὐτόπται μάρτυρες πλήθους θαυμάτων τὰ ὁποῖα URBI ET ORBI κηρύσσονται — χαρακτηρίζει τοῦτον ὡς τὸν «Ἅγιον τῶν Νεοημερολογιτῶν», ἀποκαλύπτουσα οὕτω τὸ τυφλὸν Παλαιοημερολογιτικὸν πάθος ὑπὸ τοῦ ὁποίου διακατέχεται. Καὶ ἐρωτᾷ: «Ποῖοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ;». «Ἐκλεκτοὶ εἶναι— ἀπαντᾷ — οἱ τέλειοι εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν μεταξὺ τῶν Γ.Ο.Χ. δηλαδὴ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τῆς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ΟΥΔΕ ΕΙΣ» (Τὰ κεφαλαῖα τῆς «συγγραφέως». Ἄρα οὐδὲ καὶ ὁ Ἅγιος). Ἂς μὴ σχολιάσωμεν οὐδόλως τὴν φρικαλέαν ὡς ἄνω, τὴν ὅλως ἀντιχριστιανικὴν πλάνην. Ἀκολούθως ὑποχρεωμένη ἡ ὡς ἄνω μοναχὴ νὰ εἴπῃ κάποιον λόγον διὰ τὰ ἀπειράριθμα θαύματα τοῦ Ἁγίου Πατρὸς καταφεύγει εἰς ἀπροσδοκήτους ἑρμηνείας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων παραθέτει καὶ τὴν ἑξῆς καταπληκτικὴν ἄποψιν. «Θαυματουργεῖ ὁ Ἅγιος, λέγει, ἴσως κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, τὰ δὲ θαύματα Του ἀποτελοῦν ἀντιμισθία τοῦ τυχόντος ἠθικοῦ βίου αὐτοῦ». Πόσα θαυμαστικὰ νὰ θέσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν «Πατερικήν», ὡς ὑποστηρίζει, ἄποψιν:

Τέλος ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἐκ τῶν ἑξήκοντα (60) βιβλίων — σύνολον περίπου 10.000 σελίδων —τὰ ὁποῖα συνέγραψεν ὁ Ἅγιος μόνον δύο (ἀριθ. 2) Βιβλία, ὡς ἡ ἰδία ὁμολογεῖ, καὶ ἐκ τῶν δύο τούτων στηριζομένη εἰς ἐλάχιστα ἀποσπάσματα, ἅτινα δεινῶς παρερμηνεύει καὶ διαστρέφει, ἀποκαλεῖ τοῦτον Εἰκονομάχον, Λατινόφρονα καὶ Οἰκουμενιστήν. Ἡ κατηγορία ὅλως ἀσύστατος καὶ ἐν κυριολεξίᾳ ἀφ' ἑαυτῆς καταρρέουσα, ἀναγκάζει ἐν τούτοις ἡμᾶς, χάριν τῶν ἀγνοούντων τὸν Ἅγιον ἢ τῶν ἁπλουστέρων νὰ εἴπωμεν ἐπιγραμματικῶς ὀλίγα τινα ἐπιφυλασσόμενοι εὐκαίρως νὰ εἴπωμεν πλείονα.

∴

α. Εἰκονομάχος ὁ Ἅγιος Νεκτάριος. Ποῖος; ὁ κατ' ἐξοχὴν σεβόμενος καὶ τιμητικῶς προσκυνῶν τὰς ἁγίας Εἰκόνας. Ἐκβιάζουσα μὲ τὰ προκρούστεια «ἐργαλεῖα» της ἡ μοναχὴ Μαγδαληνὴ κριτικάς τινας ἐπὶ μέρους παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὸ μόλις τότε ἐκδοθὲν Βιβλίον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Ἱστορικοῦ Κ. Παπαρρηγοπούλου καὶ τὰς ὁποίας ὁ Ἅγιος, παραθέτει μόλις παρηλλαγμένας κατὰ τὴν φράσιν, εἰς τὸ βιβλίον «Αἱ Οἰκουμενικοὶ Σύνοδοι» (Θεσσαλονίκη 1972), ἀγνοεῖ ἢ δὲν κατανοεῖ τὸ σύνολον πνεῦμα, τὸ ἀκραιφνῶς Ὀρθόδοξον, τοῦ ἐν λόγῳ Βιβλίου. Παραθέτομεν συμπέρασμα ἐκ τοῦ βιβλίου, ἵνα καταδειχθῇ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές: «Ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος γράφει ὁ Ἅγιος ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν κόσμον αὐτῆς ὥρισε τὸν χαρακτῆρα τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὰς σεπτὰς Ἁγίας Εἰκόνας τιμῆς καὶ εἰρήνευσε τὴν Ἐκκλησίαν. Διὰ τῆς τῶν Εἰκόνων ἀναστηλώσεως κατεπολεμήθη νεωτερισμὸς ὅλως ξένος καὶ φρόνημα ἐσφαλμένον, ὑπονομεῦον τὴν Ὀρθοδοξίαν τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ὁ κατὰ τῶν εἰκόνων πόλεμος δὲν ἦτο μόνον καταφορὰ κατὰ τοῦ σεβασμοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ παντὸς ἑτέρου, κατὰ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀνδρῶν, τῶν ἁγίων κειμηλίων καὶ τῶν ἁγιασμάτων... Διὰ τοῦ πολέμου τούτου ἐπεδιώκετο μεταρρύθμισις σκοποῦσα νὰ ἀποβάλῃ πάντα πρὸς τὴν ἀρχαιότητα σεβασμόν... Ἡ ἐπίτευξις τῆς μεταρρυθμίσεως θὰ κατεπρόδιδε τὴν Ὀρθοδοξίαν τῆς Ἐκκλησίας...» («Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι» ἐ.ἀ. σελ. 203—204). Ἀλλ' ἀγνοεῖ ἠθελημένως ἡ μοναχὴ Μαγδαληνὴ καὶ βιβλίον ὁλόκληρον περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων («Μελέτη περὶ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων» (Θεσσαλονίκη 1972) εἰς τὸ ὁποῖον διακηρύσσεται κατὰ τρόπον ἐναργέστατον τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα τοῦ Ἁγίου Πατρός. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἡ μνησθεῖσα μοναχή, κρίνουσα, ὡς πᾶσαι αἱ δουλεύουσαι εἰς τὸν τυφλὸν φανατισμὸν διάνοιαι, ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὅλον, δεχομένη τὸ ἀποκτεῖνον «γράμμα» καὶ οὐχὶ τὸ ζωοποιοῦν πνεῦμα, οὐδὲ ἅπαξ παραπέμπει.

Ἀλλὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ τυφλοῦ πείσματος, ἀγνοεῖ καὶ τὴν βιοτὴν τοῦ Ἁγίου — οὐδὲ πρὶν ἄρξηται βλασφημοῦσα ἐθεώρησε χρέος της νὰ πληροφορηθῇ περὶ αὐτῆς — ἐξ ἧς «ὡς δρόσος Ἀερμῶν» πνέει ἡ αὔρα τῆς βαθυτάτης εὐλαβείας πρὸς τὰς ἁγίας Εἰκόνας. Ἐπανειλημμένως ὁ Ἅγιος εἶχε παραγγείλει εἰς Ἅγιον Ὄρος εἰκόνας — ὡρισμένας κατόπιν ὁραμάτων ὡς εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν λεπτομερῶς θὰ ἐκθέσωμεν — καὶ αἱ ὁποῖαι σώζονται ἕως τῆς σήμερον. Εἰς τὸ κελλίον Του, εἰς ἐξέχουσαν θέσιν τὴν ὁποίαν ὁ Ἴδιος εἶχεν ἐπιλέξει, διαφυλάσσεται μεγάλη εἰκὼν τῆς Παναγίας μας, πρὸ τῆς Ὁποίας, κατὰ μαρτυρίας ἠκριβωμένας, πολλάκις, ἐκτενῶς δεόμενος ἢ ψάλλων τὰς πρὸς Αὐτὴν ᾠδάς Του — εἶχε συνθέσει πρὸς τιμήν Της 5.000 στίχους — παρέμενε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς προσευχόμενος.

«Σύ μου σκέπη εἶ καὶ ρύστις,
(Σύ μου εἶ παραμυθία
Σὺ ἀντίληψίς μοι πέλεις, Σὺ
(ἐλπὶς καὶ προστασία.
Σὺ ἐνίσχυσόν με, κόρη, ἐν τῇ
(πάλῃ, ἐν σταδίῳ
Σύ μου εἶ, Παρθενομήτορ, καὺ
(χημά του ἐν τῷ βίῳ.
Σὺ μὲ δεῖξον νικηφόρον, Σὺ
(μὲ δεῖξον στεφανίτην...».

Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τῆς ἐν λόγῳ Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας, ὡς διακρίνεται εὐκρινῶς, ἔχουν φθαρῆ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν εὐλαβικῶν ἀσπασμῶν τοῦ Ἁγίου Πατρός. (Μετὰ τὴν κοίμησίν Του τὸ κελλίον ἐκλείσθη καὶ ἐτοποθετήθη «τζάμι» πρὸ τῆς Εἰκόνος). Προσθέτομεν τέλος ὅτι δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς κοιμήσεώς Του μετέβη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Χρυσολεοντίσσης Αἰγίνης, ἀπέχουσα ὥραν ὅλην ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Του — ἀνάβασις διὰ ζώων, παρὰ τὴν ἐπώδυνον ἀσθένειάν Του — μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ προσευχηθῇ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὴν θαυματουργὸν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας.

Εἷς τοιοῦτος εὐλαβὴς προσκυνητὴς τῶν ἁγίων Εἰκόνων, λόγῳ καὶ ἔργῳ κηρύσσων τὴν πρὸς αὐτὰς ἀφοσίωσίν Του, παρουσιάζεται ὑπὸ τῆς ρηθείσης μοναχῆς ὡς Εἰκονομάχος. Ὁποία διαστροφὴ τῆς ἀληθείας!

∴

β. Ὁ Ἅγιος Λατινόφρων! Εἰς τὴν πραγματικότητα σπανίως Ὀρθόδοξος Θεολόγος ἠρεύνησε τὸ αἰώνιον θέμα τῶν διαφορῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ἀπεκάλυψε τὰς ὑπερβασίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τόσης διεισδυτικῆς ὀξύτητος ἀλλὰ καὶ νηφαλιότητος, δυνάμεως ἀλλὰ καὶ χάριτος, Ὀρθοδόξου διαυγείας ἀλλὰ καὶ Εὐαγγελικῆς ἀγάπης, ὡς ὁ Ἅγιος Νεκτάριος. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου μας θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς τὸ δίτομον ἔργον τοῦ Ἁγίου «Μελέτη ἱστορικὴ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ Σχίσματος», ἀπὸ τὸ ὁποῖον, ἡ πολυθόρυβος Μαγδαληνή, ἀπέσπασε, μὲ τὰ προκρούστεια συνεργά της 3 — 4 προτάσεις διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὸ ζητούμενον: «Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος εἶναι καὶ Λατινόφρων».

Ἰδοὺ ὅμως τί γράφει περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου τοῦ Ἁγίου ὁ Καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βελιγραδίου Ὀρθόδοξος Θεολόγος, γνωστὸς εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι Θεολογικοὺς κύκλους διὰ τὸ ἐξαίρετον ἦθος καὶ τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημά Του Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Γιέφτιτς, ὅστις ἔχει γράψει ἐμπεριστατωμένην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔργον τοῦ Ἁγίου: «Διὰ τὸν Ἅγιον τὸ κύριον αἴτιον τοῦ Σχίσματος εἶναι τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα» — Διὰ τὴν μοναχὴν Μαγδαληνὴν αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ θέσις τοῦ Ἁγίου ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι εἶναι Λατινόφρων. — «Τὸ σχίσμα, συνεχίζει ὁ π. Ἀθανάσιος, σημαίνει διὰ τὸν Ἅγιον τὴν ἀπόσχισιν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν μίαν, ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι μέγιστος, διότι γράφει ἐπὶ λέξει ὁ Ἅγιος — «ἀνατρέπει τὸ Πνεῦμα, ἀρνεῖται τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ λοιποὶ δογματικοὶ λόγοι, καίτοι σπουδαιότατοι, δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἀπόρροια τοῦ πρώτου τούτου λόγου». Καὶ συνεχίζει ὁ ὡς ἄνω Ὀρθόδοξος Θεολόγος «ἐν ἄλλοις λόγοις διὰ τὸν Ἅγιον τὸ αἴτιον τοῦ σχίσματος εἶναι θέμα κυρίως Ἐκκλησιαστικόν, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν ἐπρόκειτο περὶ δύο Ἐκκλησιολογιῶν. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησιολογία εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν εἶναι στενῶς καὶ ἀχωρίστως συνδεδεμένη μὲ τὴν Χριστολογίαν, τὴν Πνευματολογίαν, τὴν Σωτηριολογίαν καὶ τὴν Ἀνθρωπολογίαν, ἡ βασικὴ εἰς τὴν Ἐκκλησιολογίαν διαφορὰ ἀποκαλύπτει σαφῶς καὶ τὰς διαφορὰς εἰς τὰς ἄλλας πτυχὰς τῆς θεολογίας, τῆς καθόλου δηλονότι Πίστεώς μας... Βάσει τῶν ἀπόψεων τοῦ Ἁγίου καταλήγομεν, ὅτι τὸ κύριον πρόβλημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπομακρύνεται ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικήν, εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου, ἡ Χριστολογία... Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, μετὰ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον, αἰσθάνονται τὸ πρόβλημα τῆς Ρ.Καθολικῆς Ἐκκλησιολογίας, ὡς κατ' οὐσίαν παρέκκλισιν ἐκ τῆς Χριστολογίας, οἱ δύο ἐκ τῶν μεγαλυτέρων θεολόγων τῆς σήμερον ὁ π. Ἰουστῖνος Πόποβιτς καὶ ὁ π. Γεώργιος Φλορόφσκυ».

Ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ κωμικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ τραγικοῦ, τὸ θέαμα τῆς ὀλιγογραμμάτου μοναχῆς, ἡ ὁποία, ἀπολέσασα, τίς οἶδεν εἰς ποίαν ὁδόν, τὴν ἐγκράτειαν τῆς γλώσσης — μόνον; — κινεῖται μετὰ τόσης «πανηγυρικῆς ἀνυποψίας» εἰς τὰ αἰώνια ταῦτα θεολογικὰ θέματα καὶ ἐκδίδει, δίκην Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ψηφίσματα καὶ ἀφορισμούς.

∴

γ. Ὁ Ἅγιος Οἰκουμενιστής! Οὐδὲν ἐπιχείρημα προσάγει ἡ ταλαίπωρος μοναχὴ διὰ νὰ στηρίξῃ πῶς τὴν τρίτην αὐτὴν κατηγορίαν. Ὁ μὲν λίβελλος εἰς τὸ ἐξώφυλλον καταγγέλλει «Ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς εἶναι Οἰκουμενιστής», εἰς τὸ ἁρμόδιον δὲ κεφάλαιον ἀναγράφεται «εἶναι πρόδρομος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Διατί: «Διότι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ὁ ὑπογράψας τὴν Πρᾶξιν τῆς εἰς Ἅγιον ἀνακηρύξεώς Του εἶναι Οἰκουμενιστής». Καὶ διότι ὁ Ἅγιος, γνώστης ξένων γλωσσῶν, εἶχε ἀλληλογραφίαν μὲ θεολόγους ξένων δογμάτων, εἰς τοὺς ὁποίους στέλλων τὰ συγγράμματά Του, ἐξεδήλου τὴν ἀγάπην Του καὶ εὕρισκε εὐκαιρίαν ἵνα διακηρύσσῃ τὰς Ὀρθοδόξους ἀληθείας.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ Ἅγιος τῆς ἀγάπης, ὡς ἀποκαλεῖται ὁ Ἅγιος Νεκτάριος πῶς τοποθετεῖ τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνίας τῶν Ὀρθοδόξων μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ξένων δογμάτων: «Αἱ δογματικαὶ διαφοραί, γράφει, ὡς ἀναγόμεναι πρὸς μόνον τὸ κεφάλαιον τῆς Πίστεως ἀφίενται ἐλεύθερον καὶ ἀπρόσβλητον τὸ τῆς ἀγάπης κεφάλαιον. Τὸ δόγμα δὲν καταπολεμεῖ τὴν ἀγάπην. Ἡ δὲ ἀγάπη χαρίζεται τῷ δόγματι, διότι πάντα στέργει, πάντα ὑπομένει. Ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη ἐστὶν ἀναλλοίωτος, δι' οὐδὲ ἡ τῶν ἑτεροδόξων χωλαίνουσα πίστις δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ πρὸς αὐτοὺς τῆς ἀγάπης συναίσθημα. Διὰ τῆς ἀγάπης ἐστὶν λίαν πιθανὸν νὰ ἑλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν ὁ ποιμὴν καὶ τὴν ἐξ ἐσφαλμένης περιωπῆς κλίνουσαν δογματικόν τι ζήτημα ἑτερόδοξον Ἐκκλησίαν... Οἱ Διδάσκαλοι τοῦ μίσους εἰσὶ μαθηταὶ τοῦ πονηροῦ, διότι ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς δὲν ἐξέρχεται γλυκὺ καὶ πικρόν» (Ποιμαντικὴ σελ. 210—211).

∴

Κλείομεν τὰ ὅσα εἴχομεν νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ Ἁγίου μας μὲ ἕνα δραματικὸν περιστατικὸν ἐκ τοῦ βίου Του.

«Τί ἀληθῶς τῆς μοναστικῆς Πολιτείας τιμιώτερον ἢ τί λαμπρότερον;» ἔλεγε. Καὶ προσέθετε «Ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ὁμολογῶ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν, ἧς ἕνεκα θεωρῶ τὸν ἀσκητὴν ὑπέρτερον τοῦ Ἀρχιερέως». Καὶ πράγματι, ἠξιώθη, ἀνεξερευνήτῳ θείᾳ βουλῇ, νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν χρυσοποίκιλτον Ἀρχιερατικὴν ράβδον, ἀδικηθεὶς βαναύσως καὶ ἐξορισθεὶς μόλις εἰς ἡλικίαν 40 ἐτῶν, μὲ τὴν βακτηρίαν τοῦ ἀσκητοῦ. Αὐτὴν τὴν ταπεινὴν καλογηρικὴν βακτηρίαν — ἕνα μικρὸ σκοῦρο ραβδάκι — φυλάσσει ὡς πολύτιμον θησαυρόν, μέχρι τῆς σήμερον, ἡ μοναχὴ Θεοδοσία, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου χειροθετηθεῖσα καὶ σημερινὴ Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ ὁποία ἀναπολεῖ, πάντοτε κλαίουσα, τὸ ἑξῆς περιστατικόν, εὔγλωττον «παράδειγμα» τῶν ὅσα καὶ ἐν ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον καρτερικῶς ὑπέμεινεν ὁ Ἅγιος: «Ἐνθυμοῦμαι τὸν Δεσπότην — μᾶς ἀφηγεῖται —εἰς μίαν φοβερὴν σκηνήν. Ἐπετίθετο κατ' αὐτοῦ μὲ βαρυτάτας ὕβρεις, παρασυρθεὶς ὑπὸ συκοφάντην τοῦ Ἁγίου, εἷς ἐκπρόσωπος Δημοσίας Ἀρχῆς. Ἡμεῖς μὴ δυνάμεναι νὰ βαστάσωμεν τὰς ὕβρεις ἐκλαίομεν «Σεβασμιώτατε, εἴπομεν εἰς μίαν στιγμήν, ἀπαντήσατε εἰς τὸν ὑβριστήν... Ἀλλ' Ἐκεῖνος νηφάλιος, ἤρεμος, ἐσιώπα. Εἶχε τὸ βλέμμα ἐστραμμένον ὑψηλὰ καὶ ἐδείκνυε τὸν Οὐρανόν».

Ἀσφαλῶς ἤκουε, συνεχίζομεν ἡμεῖς, τὰ ἄσματα τῶν Οὐρανίων κόσμων, μὲ τὴν χάριν τῶν ὁποίων ἠδύνατο ἐμπνεόμενος νὰ πορεύεται, ἄλλος θεήλατος θαλασσοπόρος, ἐν μέσῳ καὶ τῆς πλέον βιαίας θυέλλης, φέρων γενναίως τὴν μανίαν τῶν κυμάτων, τὴν ὁρμὴν ἐπιρρύτων παθῶν παραφόρων ὕβρεων, σκληρῶν δοκιμασιῶν. Μὲ τὸ αὐτὸ σιγηλὸν μεγαλεῖον ἀκούει καὶ σήμερον καὶ τὰς μετὰ θάνατον ἐκτοξευομένας κατ' Αὐτοῦ ἀδίκους, τὰς δαιμονικὰς ὕβρεις τῆς μαινομένης Κοζανίτιδος μοναχῆς εὐχόμενος ἀναμφιβόλως ὑπὲρ αὐτῆς καὶ κηρύσσων πάλιν καὶ πολλάκις τὴν προσφιλῆ εἰς αὐτὸν διδαχὴν τοῦ Κυρίου Του «Μάθετε ἀπὸ ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ...».

ΣΗΜ. «ΗΜΕΡΑΣ»: Ἡ ἐφημερίς μας χαίρει, διότι ἐκ τῶν διδομένων ἀπαντήσεων τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Αἰγίνης ἐπιβεβαιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου αἱ ἀπόψεις, τὰς ὁποίας διετυπώσαμεν εἰς τὴν Βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου.

ΑΣΤΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—10.15—12
ΤΟ ΣΗΜΑΔΙ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΛΟΝΤΙΝ ΜΠΕΚΑΡΙ
ΧΑΡΙΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ
ΚΑΡΟΛ ΖΙΡ
Ἑλληνο—Γαλλικὴ ὑπερ—πορνὸ ΣΕΞ παραγωγὴ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΠΑΛΛΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5—12.30
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ὁ ΜΠΡΟΥΣ ΛΑ·Ι·
Στὴν πρώτη μεγάλη του περιπέτεια
ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ
Ο ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΑΡ ΤΟΥ ΚΟΥΓΚ - ΦΟΥ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ
Μὲ τὸν γίγαντα
ΜΠΡΟΥΣ ΛΑ·Ι·

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6—12.30
Ἡ ΚΟΥΜΠΙΑ ΦΟΞ
καὶ ὁ
ΜΑΡΤΙΝ ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
παρουσιάζουν τὴν ταινία θρύλος
ΟΤΑΞΙΤΖΗΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΕΝΙΡΟ
Βραβεῖο Φεστιβὰλ
ΚΑΝΝΩΝ
ΤΖΟΝΤΙ ΦΟΣΤΕΡ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛΕΦ 276-892

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

Ἐκτυποῦνται
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΤΥΠΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ • ΒΙΒΛΙΑ
"Γωνιὰ τοῦ βιβλίου"
★ ΤΥΠΟΣ • ΒΙΒΛΙΑ • ΧΑΡΤΙΚΑ • ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ★
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 • ΤΗΛ. 277-396 • ΠΑΤΡΑΙ

ΠΙΚΟΛΟ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12
Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐλᾶτε στὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ γέλιου
ΤΖΕΡΡΥ ΛΗΟΥ·Ι·Σ
στὸν πιὸ χαρούμενο ρόλο τῆς καρριέρας του
ΜΑΡΙ ΜΑΚ ΝΤΟΝΑΛΝΤ
ΣΕΣΣΟΥ ΧΑΓΙΑΚΑΒΑ
Ο ΤΖΕΡΡΥ ΛΗΟΥΙΣ
ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΜΙΝΙ ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12
Μιὰ ταινία 100% ΣΕΞ
ΑΤΖΙΤΑ
στὴν ταινία
ΜΑΥΡΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

Ἀνατολια
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
Θέλετε νὰ ντύσετε τοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ σας, τοῦ γραφείου σας, τοῦ καταστήματός σας μὲ τὶς καλύτερες Εὐρωπαϊκὲς ταπετσαρίες τοίχου, καὶ στὴν τιμὴ τῶν 70 δρχ. τὸ μέτρο;
Τότε, γιὰ ἄμεση ἐξυπηρέτηση καὶ δωρεὰν καταμέτρηση τηλεφωνῆστε:
ΠΑΤΡΑ:
τηλ. 270 462
(Μαιζῶνος καὶ Γούναρη)
Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

ΚΑΤΣΑ·Ι·ΤΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ 3 Δ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΣΑΚΚΑΚΙΑ
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΣΠΟΡ
ΚΟΤΛΕ ΤΖΙΝ ΜΠΟΥΦΑΝ — ΤΡΕ·Ι·Ν ΣΚΟΤ
Σὲ καταπληκτικὲς τιμὲς ὅλα μας τὰ εἴδη
ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ
(Ἔναντι Δημαρχίας) — ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3
ΤΗΛ. 421.884 — ΟΙΚΙΑ 327.890
ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΝΩΣΕΙΣ
ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ
«HERAKLITH»
Στὶς ἐκθέσεις οἰκοδομικῶν καὶ στεγανωτικῶν ὑλικῶν ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΥΤΣΑΝΤΩΝΗ, στὴ Πάτρα καὶ στὸ Ἀγρίνιον, θὰ βρῆτε τὶς Νέες ἐλαφρὲς δομικὲς ΘΕΡΜΟΗΧΟΜΟΝΩΤΙΚΕΣ ΠΛΑΚΕΣ «HERAKLITH». Αὐταὶ ἀντικαθιστοῦν κάθε ἄλλη προηγουμένη θερμοηχομονωτικὴ ὕλη καὶ δίνουν εἰς τὸ σπίτι σας ΖΕΣΤΗ τὸν Χειμῶνα, ΔΡΟΣΙΑ τὸ καλοκαίρι καὶ μακροχρόνιον ΕΓΓΥΗΣΙΝ. Δὲν καίγονται, κόβονται εὔκολα μὲ πριόνι, ἐπιτυγχάνεται τελεία πρόσφυσις μετὰ τοῦ τσιμέντου, ἐπιχρίονται ἀπ' εὐθείας μὲ τὸ ψιλὸ κονίαμα, οἱ δὲ τεχνῖται ἔχουν οἰκονομίαν εἰς τὸν ξυλότυπον καὶ στὰ ἐργατικά.
Τοποθετοῦνται ἐπάνω εἰς τὸν ξυλότυπον καὶ προτοῦ πέσῃ τὸ ΜΠΕΤΟΝ τῆς πλακός, εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς χώρους πρὸ τοῦ σοφατίσματος τῇ βοηθείᾳ εἰδικῶν στηριγμάτων καὶ κονιάματος, εἰς τὰ δάπεδα κάτωθεν τοῦ Μωσαϊκοῦ, μαρμαρίνων κ.λπ., εἰς τὰς ψευδοροφάς, διακοσμήσεις Ξενοδοχείων, Ἐργοστασίων, Γραφείων, Καταστημάτων, κατασκευὴν Λυομένων σπιτιῶν κλπ.
Μηχανικοί, Ἐργολάβοι, Ἰδιοκτῆται. Δοκιμάστε τις, σᾶς συμφέρει.
Ἔχετε οἰκονομίαν καυσίμου, εἶναι ἀδιαπέραστες, ἀπὸ τὸν ἦχον, ἔχετε πλήρη ΘΕΡΜΙΚΗΝ μόνωσιν καὶ σταθερὰν θερμοκρασίαν εἰς τὸ σπίτι σας. Διὰ κάθε πληροφορίαν ἀπευθυνθῆτε στὰς κατὰ τόπους ἐκθέσεις μας.
Γεν. Ἀντιπρόσωπος Πελοποννήσου, Δυτικῆς Στερεᾶς καὶ Νήσων
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΑΝΤΩΝΗΣ
Α΄ Ἔκθεσις Ν. Δρόμος καὶ Ἐθνικὴ ὁδός. Τηλέφωνα: 424-165 & 426-617
Β΄ Ἔκθεσις 6ον χιλ. Ἐθν. ὁδοῦ Πατρῶν—Πύργου στάσις Κόκκινος Μῦλος τηλ. 520-138
Γ΄ Ἔκθεσις εἰς ΑΓΡΙΝΙΟΝ, Χαριλάου Τρικούπη 83, στάσις Ἅγιος Γεώργιος, τηλέφωνα: 0641)24-554 & 28-144
Κεντρικὰ Γραφεῖα ΖΑ·Ι·ΜΗ 16, τηλέφ. 061)271-018 $ 222-912—ΠΑΤΡΑΙ
ΣΗΜ: ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟ·Ι·ΟΝΤΩΝ ΜΑΣ